

Preferované způsoby střelby z krátkých zbraní v průmyslu komerční bezpečnosti

Tomáš Bajaj

Bakalářská práce
2017

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta aplikované informatiky

akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Tomáš Bajaj**
Osobní číslo: **A14001**
Studijní program: **B3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Preferované způsoby střelby z krátkých zbraní v průmyslu
komerční bezpečnosti**

Téma anglicky: **Preferred Handgun Firing Methods in the Commercial Security
Industry**

Zásady pro vypracování:

1. Seznamte se s nejrozšířenějšími způsoby střelby z krátkých palných kulových zbraní v rámci legislativních požadavků a preferovaných profesí průmyslu komerční bezpečnosti.
2. Specifikujte zmíněné způsoby střelby a analyzujte jejich klady a zápory z hlediska průmyslu komerční bezpečnosti.
3. Definujte a analyzujte příčiny hlavní hrozby a rizika použití krátké palné zbraně v prostředí průmyslu komerční bezpečnosti z hlediska právního, společenského a osobního.
4. Vyberte vhodné způsoby střelby pro pracovníky průmyslu komerční bezpečnosti a analyzujte je z hlediska náročnosti na výcvik a na fyzickou kondici pracovníků.
5. Navrhněte, specifikujte a zdůvodněte vybrané nejvhodnější způsoby střelby z krátké palné zbraně pro specifikované pracovní pozice v průmyslu komerční bezpečnosti.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. **ADAMS, Ronald J.** Jak přežít v betonové džungli: (Street Survival). 1. vyd. Praha: Armex, 2001, 357 s. ISBN 80-862-4419-9
2. **ČERNÝ, Pavel a Michal GOETZ.** Manuál obranné střelby: Defenzivní a taktické použití pistole. 1. vyd. Praha: Grada, 2004. ISBN 978-802-4707-396.
3. **JUŘÍČEK, Ludvík a Zdeněk MALÁNÍK.** Speciální tělesná příprava 3: Ranivá balistika a její aplikace [online]. 1. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2014, 163 s. [cit. 2014]. ISBN 978-80-7454-419-4. Dostupné z: www.fai.utb.cz
4. **LAWRENCE, Erik D., Mike. PANNONE a Corrina. PETERSON.** Tactical pistol shooting: střely, přesnost střelby, účinek. 2nd ed. Iola, WI: Gun Digest Books, c2009. ISBN 14-402-0436-5.
5. **MALÁNÍK, Zdeněk.** Výcvik profesní obrany a obranná střelba. LUKÁŠ, Luděk. Bezpečnostní technologie, systémy a management V.: Teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti. 1. Zlín: Radim Bačuvčík - VeRBUm, 2015, 192 - 203. ISBN 978-80-87500-67-5.
6. **SKANAKER, Rangar, Laslo ANTAL a Corrina. PETERSON.** Sportovní střelba z pistole: střely, přesnost střelby, účinek. 1. české vyd. Praha: Naše vojsko, 2007. ISBN 978-80-206-0841-3.

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Zdeněk Maláník

Ústav bezpečnostního inženýrství

Datum zadání bakalářské práce:

3. února 2017

Termín odevzdání bakalářské práce:

29. května 2017

Ve Zlíně dne 3. února 2017

doc. Mgr. Milan Adámek, Ph.D.

děkan

Ing. Jan Valouch, Ph.D.

ředitel ústavu

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním diplomové/bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že diplomová/bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové/bakalářské práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a jeden výtisk bude uložen u vedoucího práce;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji diplomovou/bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen připouští-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování diplomové/bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové/bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem diplomové/bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na diplomové/bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně, dne

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Náplní práce je seznámení se způsoby obranné střelby a jejich návrh pro konkrétní pracovní pozice v průmyslu komerční bezpečnosti.

Teoretická část se zabývá právní, společenskou a osobní problematikou užití palné zbraně. Dále analýzou vybraných pracovních pozic v průmyslu komerční bezpečnosti. Poslední část se věnuje bezpečné manipulaci se zbraní a seznámení s nejrozšířenějšími způsoby střelby z krátkých palných zbraní.

Praktická část je zaměřena na analýzu vybraných způsobů po stránce metodiky, fyzické a technické náročnosti. Závěr se věnuje jejich návrhem pro konkrétní pracovní pozice v průmyslu komerční bezpečnosti.

Klíčová slova: způsoby střelby, palná zbraň, obranná střelba, průmysl komerční bezpečnosti

ABSTRACT

The thesis deals with ways of defensive shooting and their proposal for specific jobs in the commercial security industry.

The theoretical part deals with the legal, social and personal problems of the use of firearms. Further analysis of selected jobs in the commercial security industry. The last part deals with the safe handling of weapons and the introduction of the most common ways to fire from handguns.

The practical part is focused on the analysis of selected methods in terms of methodology, physical and technical difficulty. The conclusion focuses on their proposal for specific jobs in the commercial security industry.

Keywords: shooting methods, firearm, defensive shooting, commercial security industry

Rád bych poděkoval svému vedoucímu práce panu Zdeňku Maláníkovi za vedení a konzultace. Dále bych rád poděkoval své rodině za podporu při studiu, především pak mému otci za trpělivost a odbornou pomoc při zhotovování této práce.

Motto:

„Humanita stojí dnes tak vysoko, že i vrahům zachraňuje život. Jen zavražděným ne.“

Gabriel Laub

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	9
I TEORETICKÁ ČÁST.....	10
1 POUŽITÍ ZBRANĚ	11
1.1 PRÁVNÍ PROBLEMATIKA	11
1.1.1 Skupiny zbrojního průkazu	11
1.1.2 Kategorie zbraní a střeliva	11
1.1.3 Nošení a držení palné zbraně	12
1.1.4 Legální použití palné zbraně	13
1.1.5 Nutná obrana - §29.....	14
1.1.6 Krajiní nouze - §28.....	14
1.2 ZBRANĚ A SPOLEČNOST	15
1.2.1 Mýty a fakta	15
1.2.2 Psychologický vliv	15
2 PRACOVNÍ POZICE PRŮMYSLU KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI.....	17
2.1 BODYGUARD	17
2.2 SOUKROMÝ DETEKTIV	17
2.3 KURÝŘI, SKRYTÝ DOPROVOD	17
2.4 PRACOVNÍCI PŘEVOZU CENIN	18
2.5 ZÁSAHOVÉ A VÝJEZDOVÉ SKUPINY	18
3 APLIKACE OBRANNÉ STŘELBY V PRŮMYSLU KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI.....	19
3.1 MANIPULACE S PALNOU ZBRANÍ.....	19
3.1.1 Konstrukce zbraně.....	19
3.1.2 Bezpečná manipulace.....	21
3.1.3 Kontrola zbraně.....	21
3.2 ZPŮSOBY SKRYTÉHO NOŠENÍ.....	22
3.3 ZPŮSOBY TASENÍ ZBRANĚ	24
4 POZICE A ZŮSOBY STŘELBY.....	27
4.1 STŘELECKÉ POSTOJE	27
4.1.1 Obouruční střelba	27
4.1.2 Jednoruční střelba.....	29
4.2 STŘELBA V KLEKU.....	31
4.2.1 Klek na jednom kolenu	31
4.2.2 Klek na dvou kolenou	32
4.3 ALTERNATIVNÍ ZPŮSOBY STŘELBY	32
4.3.1 Střelba v dřepu	32
4.3.2 Střelba v sedu	33
4.4 STŘELBA VLEŽE.....	34
4.4.1 V poloze na zádech	34
4.4.2 V poloze na břiše.....	35
II PRAKTICKÁ ČÁST	36
5 ANALÝZA A METODIKA ZPŮSBŮ STŘELBY	37

5.1	STŘELBA V KLEKU.....	37
5.2	STŘELBA VLEŽE.....	38
5.3	STŘELBA Z KRYTU.....	40
5.3.1	Kryt vysoký.....	40
5.3.2	Kryt střední.....	41
5.3.3	Kryt nízký.....	44
6	ZPŮSOBY PŘEBÍJENÍ.....	46
6.1	OBOURUČNÍ PŘEBÍJENÍ.....	46
6.1.1	Nucené přebití.....	46
6.1.2	Taktické přebití.....	49
6.2	ALTERNATIVNÍ ZPŮSOBY PŘEBÍJENÍ.....	52
6.2.1	Přebití ve stoje.....	52
6.2.2	Přebití za pomoci kleku.....	54
6.2.3	Alternativní způsoby natažení bicího mechanismu.....	56
7	NÁVRH ZPŮSOBŮ STŘELBY.....	58
7.1	ZÁKLADNÍ ZPŮSOBY STŘELBY.....	58
7.2	POKROČILÉ ZPŮSOBY STŘELBY.....	59
	ZÁVĚR.....	62
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	64
	SEZNAM OBRÁZKŮ.....	66
	SEZNAM TABULEK.....	68

ÚVOD

Žijeme ve vypjaté době, kdy riziko vystavení různým hrozbám a nebezpečným situacím se stává nepříjemnou skutečností. Ke zvýšeným obavám veřejnosti přispívají nárůsty teroristických útoků a uprchlická krize, to vše podněcované médii, zpravodajskými a informačními portály.

Přítomnost palných zbraní v průmyslu komerční bezpečnosti je klíčová. Může drasticky změnit průběh obranné situace, je-li pracovník bezpečnosti vystaven hrozbě. Úspěšnost řešení takovéto situace je však závislá na schopnostech útočníka a ještě více na schopnostech obránce. Je důležité, aby pracovník věděl kdy a za jakých podmínek smí zbraň použít. Pokud k použití dojde, měl by také znát, jakým způsobem se palnou zbraní bránit. Ovšem technik a způsobů v obranné střelbě je mnoho a liší se svojí fyzickou a technickou náročností.

Téma práce jsem si zvolil z osobního zájmu o danou problematiku a také pro nedostatek odborné literatury zabývající se touto oblastí.

Cílem bakalářské práce je navrhnout vhodné způsoby střelby z krátkých zbraní pro preferované pracovní pozice v průmyslu komerční bezpečnosti.

Práce je přínosná pro zájemce o obrannou střelbu, především pak pro ty, kteří se chtějí věnovat některé z profesí průmyslu komerční bezpečnosti a chtějí využívat palnou zbraň. Také je možno ji využít jako podklad pro výcvik jednotlivých technik a způsobů střelby.

Teoretická část práce definuje a analyzuje použití palné zbraně v rámci průmyslu komerční bezpečnosti a to z hlediska právního, společenského i osobního. Následně popisuje vybrané pracovní pozice v průmyslu komerční bezpečnosti, pro které je nošení palné zbraně typické. Dále se zabývá základy bezpečné manipulace s palnou zbraní. Poslední část je zaměřena na seznámení s nejrozšířenějšími způsoby střelby z krátkých palných zbraní a jejich analýzou z hlediska kladů a negativ.

Praktická část dále analyzuje vybrané způsoby střelby dle jejich fyzické náročnosti, náročnosti na techniku a výcvik. Tyto pozice jsou také navrženy pro již specifikované pracovní pozice průmyslu komerční bezpečnosti.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 POUŽITÍ ZBRANĚ

Naše zákony dávají možnost každému se bránit a to i za použití zbraně, pokud to situace vyžaduje. Ovšem co se týká společnosti, setkáváme se zde s mnoha problémy pramenícími z předsudků, neznalosti a z všeobecně rozšířených mýtů a klamných názorů.

1.1 Právní problematika

V České republice zákon o zbraních a střelivu č. 119/2002 sb. umožňuje nabývat do vlastnictví zbraně jakékoliv fyzické osobě, která je k tomu způsobilá. Způsobilostí se rozumí trestní bezúhonnost, zdravotní způsobilost stanovená praktickým lékařem a složení odborné zkoušky, jejíž součástí je teoretická a praktická část. [1]

Součástí praktické části zkoušky je bezpečná manipulace se zbraní a střelba na nepohyblivý cíl ve stanovené vzdálenosti, v základním střeleckém postoji. [1]

Složení zkoušky odborné způsobilosti je hlavním kritériem pro nabytí zbrojního průkazu a tedy i pro legální držení zbraně. [1]

1.1.1 Skupiny zbrojního průkazu

„Zbrojní průkazy se rozlišují podle účelu užívání zbraně nebo střeliva a podle rozsahu oprávnění do skupin (§ 16 odst. 2 zákona o zbraních):

- A. ke sběratelským účelům,*
- B. ke sportovním účelům,*
- C. k loveckým účelům,*
- D. k výkonu zaměstnání nebo povolání,*
- E. k ochraně zdraví, života nebo majetku,*
- F. k provádění pyrotechnického průzkumu.“ [2]*

1.1.2 Kategorie zbraní a střeliva

Zákon rozlišuje také dělení samotných zbraní a střeliva do vlastních kategorií:

Kategorie A:

Do této kategorie spadají takzvané zakázané zbraně. Většinou jde o zbraně vojenské, samočinné, popřípadě zbraně, u kterých lze utajit jejich účel. Dále do této skupiny spadají zakázané doplňky zbraní, například tlumiče a laserové zaměřovače. Do zakázaného střeliva

patří takové, které bylo vyrobeno ke zvýšení ranivého účinku, průbojné, výbušné nebo zápalné. [2]

Kategorie B:

Tato kategorie zahrnuje zbraně krátké samonabíjecí nebo opakovací. Z dlouhých zbraní potom samonabíjecí zbraně s nábojovou schránkou či komorou převyšující kapacitu tří nábojů. Veškeré zbraně kategorie B je možno nabývat do vlastnictví na základě povolení. [2]

Kategorie C:

Zbraně spadající do této kategorie podléhají jen jejich ohlášení. Zde se nachází převážně jednoranové nebo víceranové dlouhé zbraně. Popřípadě zbraně nespádající do kategorie B. [2]

Kategorie D:

Zde se nalézají volně prodejné zbraně. K jejich nákupu a vlastnění není vyžadován zbrojní průkaz ani jakékoli povolení. Jsou to například zbraně plynové, mechanické, historické nebo znehodnocené zbraně jiných kategorií. [2]

1.1.3 Nošení a držení palné zbraně

Zákon o zbraních a střelivu vymezuje možnosti nošení zbraně. Nejprve je ale třeba definovat co nošení zbraně znamená. Je to stav, kdy má osoba zbraň u sebe nabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, komoře hlavně nebo v komorách válce revolveru. [3]

Zákon o zbraních a střelivu §2 ve svém znění nám o držení a nošení zbraně říká:

„(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) držením zbraně nebo střeliva mít

1. zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí se souhlasem vlastníka nebo nájemce uvedených prostor nebo nemovitostí,

2. zbraň nenabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v uzavřeném obalu za účelem jejího přemístění z místa na místo,

b) nošením zbraně nebo střeliva mít zbraň nebo střelivo u sebe, s výjimkou případů uvedených v písmenu a),“ [2]

Pro nošení zbraně za účelem výkonu povolání zákon o zbraních a střelivu §28 dále definuje:

„(3) Držitel zbrojního průkazu skupiny D je oprávněn při výkonu zaměstnání nebo povolání

a) nosit nebo držet zbraň kategorie A, B nebo C, na kterou má jeho zaměstnavatel vydán průkaz zbraně k účelům, pro které byla vydána zbrojní licence; k této zbraní je oprávněn držet nebo nosit i střelivo, a

b) nosit nejvíce 2 zbraně uvedené v písmenu a) a střelivo do těchto zbraní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném; zbraň a střelivo do této zbraně nesmí nosit viditelně.“ [2]

Zákon nám tedy udává, že zbraň a střelivo nesmí držitel zbrojního průkazu nosit viditelně. To znamená nosit je tak, aby žádná jejich část nebyla fyzicky vidět. Není tedy v rozporu, pokud je možno například pod oblečením rozpoznat určité obrysy zbraně. Protože skryté nošení se posuzuje v základním postoji, není také problémem, když zbraň nebo její část bude viditelná při jiných pozicích těla (sezení, běh, atd.). [3]

1.1.4 Legální použití palné zbraně

Zákon o oprávnění držitelů zbrojního průkazu (§28 přepisu č. 119/2002 Sb. Zákona o zbraních) nám říká:

„ (5) Držitel zbrojního průkazu smí ze zbraně, kterou je oprávněn držet, střílet pouze v místech, kde je k tomu oprávněn podle zvláštního právního předpisu, nebo na střelnici, pokud se nejedná o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku. Soudní znalec, který je držitelem zbrojního průkazu, je oprávněn držet zbraň a střelivo a střílet ze zbraně za účelem vypracování znaleckého posudku.“ [2]

Jak už ze znění zákona vyplývá, v průmyslu komerční bezpečnosti dochází k použití zbraně právě k ochraně života, zdraví a majetku. Za tímto účelem se uplatňují paragrafy trestního zákoníku o nutné obraně a krajní nouzi.

1.1.5 Nutná obrana - §29

„(1) Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestním činem.

(2) Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.“ [4]

Tento paragraf však ve svém znění ukrývá úskalí, kterým je nutno porozumět. Především pokud chceme uplatnit nutnou obranu, musíme dát pozor na to, aby byla splněna podmínka hrozby nebo právě probíhajícího útoku. Nelze tedy pod touto záminkou provést zákrok proti útočníkovi, pokud již svého protiprávního jednání zanechal.

Dále je třeba se zaměřit na druhou část paragrafu. Zde nastává problém v chápání znění, že obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená. Tato část je mnohdy chápána nesprávně. Většina problémů nastává v odlišení bodu, od kterého je obrana již zcela zjevně nepřiměřená.

Hlavní zásady nutné obrany:

- Útok hrozí nebo trvá.
- Útočí člověk.
- Obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená.

1.1.6 Krajiná nouze - §28

„(1) Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestným činem.

(2) Nejde o krajiná nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.“ [4]

Pro pracovníka komerční bezpečnosti má tento paragraf důležitost v situaci, kdy dojde k napadení zvířetem a ten se musí bránit. Je zde ale třeba rozlišit, jestli zvíře není poštváno jinou osobou. V této chvíli se již nejedná o krajiná nouzi ale o nutnou obranu, kdy poštvané zvíře je chápáno a použito jako druh zbraně.

Hlavní zásady nutné obrany:

- Nebezpečí hrozí nebo trvá.
- Nebezpečí od čehokoli, co nespádá do nutné obrany (příroda, zvířata, děti...).
- Následek musí být menší, než jaký hrozil.

1.2 Zbraně a společnost

Názory dnešní společnosti na palné zbraně se různí. I v tomto případě se najdou jak odpůrci, tak zastánci. Problém může být nízká informovanost veřejnosti ale i vžití mýty, kterými je toto téma opředené. [5]

1.2.1 Mýty a fakta

Negativní postoj veřejnosti ke zbraním podporují známé mýty, se kterými se můžeme setkat prostřednictvím filmů nebo bulváru. Patří sem například mýtus, že palná zbraň po pádu sama vystřelí, popřípadě k samovolnému výstřelu došlo jiným způsobem. Ovšem u běžné palné zbraně samovolný výstřel není možný. Za tímto účelem disponuje zbraň pojistnými systémy, které tomu brání. Pokud v praxi dojde k nechtěnému výstřelu, bývá většinou na vině špatná manipulace a neodborné úpravy spoušťového mechanismu zbraně. [5]

Do dalších mýtů můžeme zařadit spekulace o tom, že počet zbraní mezi lidmi přímou úměrou ovlivní i počet vražd, popřípadě sebevražd. Tyto fámy byly vyvráceny číselnými statistikami porovnání států, kde je možno legálně držet zbraň, se státy, kde to zákon neumožňuje. V zemích, kde je držení zbraně možné, byl zjištěn menší koeficient vražd na počet obyvatel, než v zemích, kde to umožněno není. [5]

1.2.2 Psychologický vliv

Psychologický vliv zbraně je možno posuzovat z mnoha úhlů pohledu. Už jen její samotné vlastnictví může působit odstrašujícím efektem pro případné útočníky. Dalo by se to označit za určitý druh prevence. Dále může vlastnictví zbraně pozitivně ovlivňovat samotnou psychiku obránce. Ten se tak cítí jistěji i bezpečněji. [3]

Samotný psychický stav a připravenost obránce je jedním ze tří základních a nejdůležitějších aspektů ovlivňujících průběh obranné situace. Dalšími dvěma aspekty jsou znalost taktiky chování v obranné situaci a střelecké dovednosti. Správné reakce vycházející z psychické připravenosti, v kombinaci se zvládnutím samotné střelby a taktiky chování při střetu, jsou klíčové pro úspěšné vyřešení obranné situace. [6]

Obr. 1: Pyramida hlavních aspektů. [Upraveno z 6]

Než se kdokoliv rozhodne pro vlastnictví palné zbraně, je pro něj z právního hlediska nejdůležitější znát, jak se s takovou zbraní chovat, jakým způsobem ji nosit a především kdy a za jakých podmínek ji použít.

Pro potřeby průmyslu komerční bezpečnosti dochází k jejímu použití za podmínek naplnění paragrafů o nutné obraně (§29 trestního zákoníku) a krajní nouzi (§28 trestního zákoníku). Ty nám umožňují využití palné zbraně k ochraně života, zdraví a majetku.

Samotné nošení a použití palné zbraně má však i svá rizika z hlediska psychologického i společenského. Ze společenského hlediska jsou na vině především rozšířené mýty, které o palných zbraních a jejich držitelích kolují. Z pouze psychologického hlediska je zásadní to, že vlastnictví palné zbraně může být odrazující pro potencionálního útočníka. Dále také může mít příznivý vliv na sebevědomí obránce.

2 PRACOVNÍ POZICE PRŮMYSLU KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI

Do průmyslu komerční bezpečnosti spadá celá řada profesí a pracovních pozic, ale jen některé ke svému výkonu aktivně využívají palnou zbraň.

V rámci této kapitoly se budu zabývat pouze profesemi průmyslu komerční bezpečnosti, pro které je nošení palné zbraně typické.

2.1 Bodyguard

Bodyguard je profesí spadající do osobní ochrany. Jeho primárním úkolem je ochrana života, zdraví a zájmů klienta. Hrozby, se kterými se musí potýkat, často závisí na druhu klienta, na jeho postavení, na prostředí ve kterém se pohybuje a na důvodech najmutí osobního strážce. [5]

Jelikož bodyguard většinou vykonává svou profesi v běžném civilním oblečení, měl by tomuto faktu přizpůsobit i výběr vhodné zbraně. Ta by tedy měla kombinovat prvky malé velikosti a kompatibility s nízkou hmotností. [5]

Vzhledem k tomu, že osobní strážce většinou chrání svého klienta, je u této profese schopnost manipulace se zbraní jednou rukou velmi důležitá. Volnou rukou by poté měl zajišťovat jeho ochranu.

2.2 Soukromý detektiv

Nošení zbraně u této profese závisí hlavně na nebezpečnosti prostředí, v němž se pohybuje. Práce detektivů většinou spočívá ve vykonávání určitého druhu zpravodajské činnosti. Za tímto účelem je jejich práce prováděna skrytě. Vzhledem k tomu není riziko konfrontace tolik reálné jak u ostatních profesí. [5]

Nároky na zbraň jsou tedy hlavně její kompatibilita a pohodlné skryté nošení. Také požadavky na schopnosti v obranné střelbě nejsou pro tuto profesi klíčové. [5]

2.3 Kurýři, skrytý doprovod

Riziko, kterému jsou pracovníci tohoto segmentu komerční bezpečnosti vystaveni, závisí na druhu a především hodnotě přepravovaného zboží nebo na charakteru doprovázené osoby. U této profese také záleží na způsobu dopravy (pěšky, autem, městskou hromadnou dopravou,...), prostředí, ve kterém se uskuteční (město, venkov,...) a také na podmínkách (denní doba, počasí,...).

Vzhledem k tomu, že tyto profese vykonávají svoji práci skrytě, je zde riziko ozbrojeného střetu menší. Hlavní nebezpečí potom představuje jejich odhalení. Stejně jako u bodyguardů je i u těchto profesí důležitá alespoň základní schopnost manipulace se zbraní pouze jednou rukou. Volná ruka by měla sloužit k ochraně klienta popřípadě přepravované zásilky.

2.4 Pracovníci převozu cenin

Opět i zde platí, že míra rizika je spjata s hodnotou přepravovaných cenin, ovšem vždy bude větší než například u kurýrů, protože zde přeprava neprobíhá skrytým způsobem.

V případě převozu hotovostí a cenin se můžeme setkat také s používáním dlouhých palných zbraní, většinou brokových.

2.5 Zásahové a výjezdové skupiny

Jelikož zásahové skupiny vyjíždí k již vzniklému problému, je zde pravděpodobnost použití zbraně velká, tedy i nutnost ovládat obrannou střelbu. [5]

Důraz je zde kladen na ovládání zbraně především oběma rukama, k použití úchopu pouze jednou rukou nedochází často, většinou v důsledku zranění.

Členové těchto skupin používají taktické vybavení pro tyto účely, jehož součástí bývá i taktická vesta, která umožňuje lepší ukrytí a nošení palné zbraně. Proto zde nemusí být prioritou velikost a hmotnost zbraně.

Dalo by se tedy říci, že požadavky na zbraň se u jednotlivých pozic liší v závislosti na charakteru vykonávané činnosti, na prostředí a velikosti rizika spjatého s výkonem povolání. S tím také souvisí požadavky na jednotlivé pracovníky ovládat palnou zbraň a obrannou střelbu. V tomto ohledu budou největší požadavky kladeny na bodyguardy, pracovníky převozu cenin, na zásahové a výjezdové skupiny. Nízké nároky budou naopak kladeny na soukromé detektivy.

3 APLIKACE OBRANNÉ STŘELBY V PRŮMYSLU KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI

Obranná střelba je tvořena technikami, které vychází z potřeby použít zbraň v běžném životě. Je to soubor postupů, jak se správně chovat při použití palné zbraně, jak tasit, jak se krýt, přebíjet a především střílet a to za použití obou rukou i pouze jedné.

Ovšem nutnost ovládnutí vybrané techniky se pro jednotlivé profese liší povahou jejich práce.

3.1 Manipulace s palnou zbraní

Správná a bezpečná manipulace se zbraní je jedna z prvních věcí, kterou by si měl každý osvojit. Zejména při obranné střelbě je důležité znát konstrukci zbraně a způsob jejího ovládnutí. Zvládnutí bezpečné manipulace je podmínkou bezpečného ovládnutí zbraně a tím i předcházení újmám na zdraví a životě.

3.1.1 Konstrukce zbraně

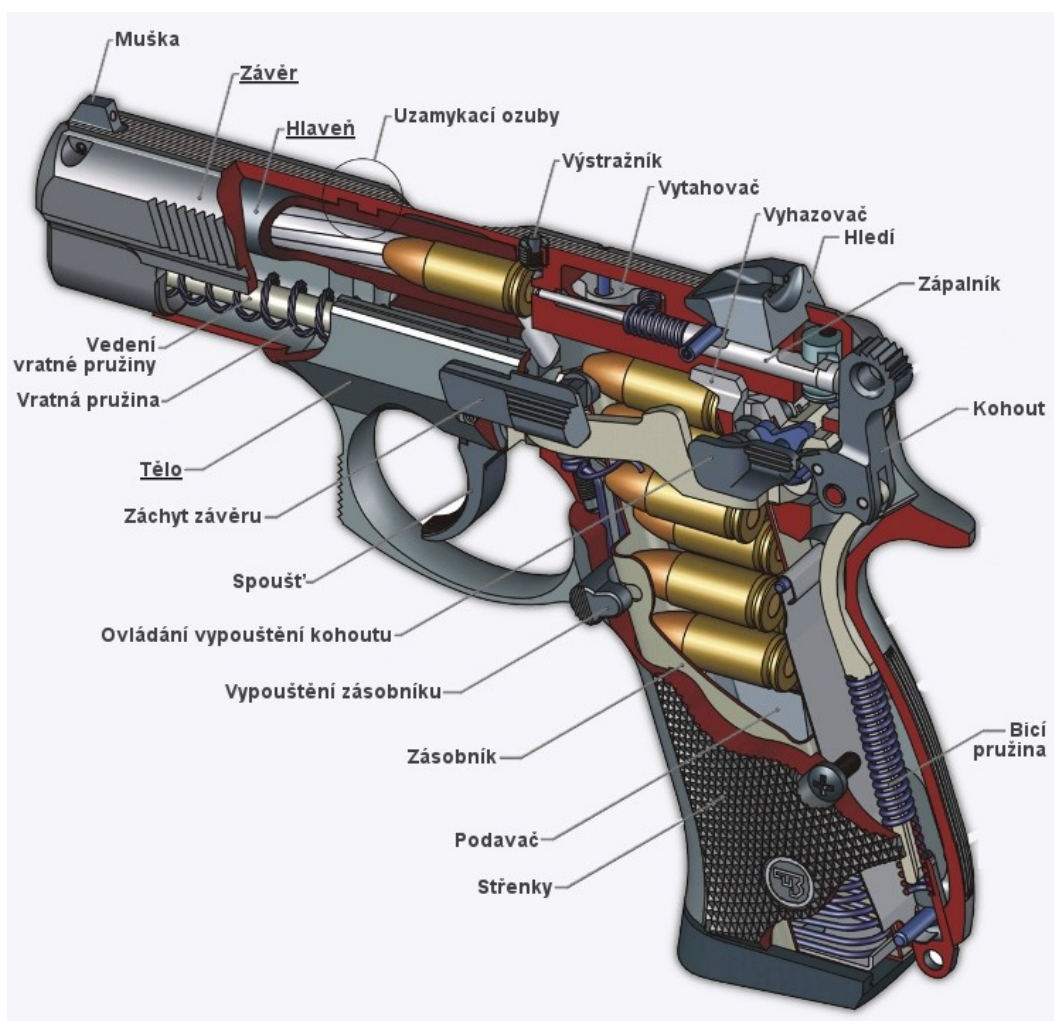
Pistole se skládá ze tří hlavních částí. Jsou to rám pistole (na *Obr. 2-červeně*), závěr (na *Obr. 2-zeleně*) a v něm vložená hlaveň (na *Obr. 2-modře*).

Obr. 2: Hlavní části pistole. [8]

Mezi ovládací prvky pistole patří spoušť, záchyty závěru, záchyty zásobníku, kohout a pojistka. Na závěru jsou umístěna mířidla zbraně, muška a hledí.

- Rám zbraně – v rámu je uloženo spoušťové ústrojí, zásobník a hlavní ovládací prvky zbraně;
- Závěr zbraně – natahuje bicí mechanismus, vede náboj do nábojové komory a uzamyká nábojovou komoru;
- Hlaveň – slouží k vedení střely;
- Spoušť – uvolňuje bicí mechanismus;
- Záchyt závěru – zachycuje závěr v zadní poloze nebo jej vypouští;
- Záchyt zásobníku – zachycuje zásobník v zásobníkové šachtě nebo jej vypouští;
- Pojistka – zajišťuje zbraň proti výstřelu;
- Muška – slouží k zamíření a je umístěna v přední části závěru;
- Hledí – slouží k zamíření a je umístěno v zadní části závěru zbraně;
- Kohout – naráží na úderník.

Obr. 3: Řez pistolí. [8]

3.1.2 Bezpečná manipulace

Jak už bylo zmíněno v úvodu kapitoly, bezpečná manipulace je jednou z hlavních a klíčových dovedností, kterou by měl ovládat každý, kdo chce vlastnit a používat palnou zbraň. Její zvládnutí je také podmínkou k získání zbrojního průkazu.

Pro bezpečnou manipulaci je nutno se naučit několik zásad:

- **Vždy zacházet se zbraní jako by byla v nabitém stavu.**
- **Prst mimo spoušť pokud nejsme připraveni vystřelit.**
- **Hlaveň vždy směřuje do bezpečného prostoru.**
- **Žádná část těla před hlavní. [9]**

3.1.3 Kontrola zbraně

Kontrola zbraně je jedna ze zásad bezpečné manipulace s palnou zbraní. Je to proces několika úkonů, při němž ověříme, jestli se daná zbraň nenachází v nabitém stavu.

Prvním krokem kontroly je vytažení zásobníku. Následně natažením závěru otevřeme nábojovou komoru, abychom se ujistili, že zbraň není nabitá. Pokud by se v komoře nacházel náboj, dojde k jeho vyhození. Kontrola je zakončena takzvanou ránou jistoty, kdy stiskneme spoušť a vypustíme bicí mechanismus. Nakonec vrátíme zásobník zpět do zbraně.

Obr. 4: Prázdna nábojová komora.
[Vlastní zdroj]

3.2 Způsoby skrytého nošení

Existuje mnoho způsobů, jak skrytě nosit palnou zbraň. Liší se především umístěním na těle a s tím i související dostupností. Například kotníkové nošení je omezující v dostupnosti zbraně a klade i vysoké nároky na malou velikost a hmotnost nošené zbraně. Používá se tak především k nošení záložní pistole.

Obr. 5: Kotníkové pouzdro. [10]

Dalším více známým způsobem je použití podpažního pouzdra. Vzhledem k umístění zbraně právě pod paží je zbraň lépe skryta a nedochází tolik k viditelnosti obrysů pod oblečením. Nevýhodou je vzdálenost tasící ruky od zbraně.

Obr. 6: Podpažní pouzdro. [11]

Jako nejpraktičtější se považuje způsob opaskového nošení na bocích a to hlavně z praktického hlediska. Ruka je zde ve výhodné pozici vzhledem ke zbrani. Kromě klasických pouzder se využívá i mnoho prostředků, které mají tento způsob nošení usnadnit. Patří sem například různé pásy, ledvinky a tašky.

Obr. 7: Opaskové pouzdro. [Vlastní zdroj]

3.3 Způsoby tasení zbraně

Existuje celá řada druhů tasení lišících se podle samotného způsobu nošení zbraně ale i manipulací se zbraní v jednotlivých krocích. V této části se budu zabývat pouze tasením z bočního opaskového pouzdra, protože je tento způsob základní a v obranné střelbě nejpraktičtější.

Tasení začíná pohybem silnější přilehlé ruky směrem k úchopu zbraně a následným uchopením. [12] Zbraň vytáhneme z pouzdra směrem vzhůru, v této fázi hlaveň směřuje dolů.

Obr. 8: Vyjmutí zbraně z pouzdra. [Vlastní zdroj]

Po vytažení zbraně z pouzdra následuje vytočení ruky se zbraní tak, aby hlaveň směřovala k cíli. Celý čas je ukazováček podél těla zbraně a ukazuje tak osu, kam směřuje hlaveň.

Výhodou je, že pokud střelec nosí náboj v komoře, je možno z této pozice střílet od pasu, především dojde-li ke střetu na kontaktní vzdálenost.

Obr. 9: Vytočení zbraně.

[Vlastní zdroj]

V následujícím bodě dojde k natažení bicího mechanismu, pokud již není natažen a k úchopu zbraně druhou rukou. Pohyb je veden od pasu směrem dopředu a vzhůru. Slabší ruka směřuje za zbraní. Pod úrovní brady by mělo dojít k setkání zbraně se slabší rukou, která natáhne bicí mechanismus a k následnému plynulému přechodu slabší ruky od závěru k úchopu zbraně. [12]

Obr. 10: Natažení bicího mechanismu. [Vlastní zdroj]

Dále už jen vedeme zbraň směrem vpřed a zaměřujeme cíl. Při zacílení pokládáme prst na spoušť. [12]

Obr. 11: Zamíření na cíl.

[Vlastní zdroj]

Výše popsaný způsob tasení patří k nejzákladnějším. V praxi je však možné se setkat s různými verzemi, které se liší způsobem natažení bicího mechanismu nebo směru hlavně při vedení zbraně. Existují varianty, kdy hlaveň směřuje při tasení dolů k zemi, nebo naopak je namířena vzhůru. Tyto metody bývají charakteristické pro ozbrojené složky policie nebo armády.

Protože toto tasení patří ke střeleckému základu, měl by jej ovládat každý pracovník průmyslu komerční bezpečnosti nosící palnou zbraň.

Než je ale vhodné přistoupit k nácviku tasení nebo jiných způsobů samotné střelby, je důležité získat správné bezpečnostní návyky. To umožní předcházet újmám na zdraví a životě. Dále znalost konstrukčních a ovládacích prvků palné zbraně je jedním ze základních kroků pro bezpečnou manipulaci a následným efektivním využití zbraně v obranné střelbě. Poté je možné přistoupit k samotné obranné střelbě.

Následujícím krokem je výběr vhodného nošení a s tím i souvisejícího pouzdra na zbraň. V praxi se využívá mnoho způsobů skrytého nošení. Nejpraktičtější je ovšem nošení zbraně v bočním opaskovém pouzdru. Od volby nošení zbraně se odvíjí i metoda tasení, kterou bude střelec využívat.

4 POZICE A ZŮSOBY STŘELBY

V oblasti obranné střelby je mnoho různých pozic a způsobů střelby. Jejich konkrétní provedení vyplývá především ze situace a okolností za kterých jsou využity.

4.1 Střelecké postoje

Správný střelecký postoj a úchop zbraně by měl poskytnout střelci pevnou stabilitu a co nejefektivněji kompenzovat zpětný ráz zbraně. Jeho účelem je docílení optimální efektivity při střelbě. Střelecký postoj je základní a stěžejní dovednost, kterou by měl ovládat každý střelec, především pak v průmyslu komerční bezpečnosti. Samotný úchop zbraně by měl být pevný, ne však příliš křečovitý, ani příliš uvolněný.

4.1.1 Obouruční střelba

Mezi nejpoužívanější postoje pro obouruční střelbu se řadí takzvaný univerzální. V tomto postoji je střelec rozkročen minimálně na šíři ramen. Kolena jsou mírně pokrčená. Slabá noha je o půl stopy až stopu před silnější. Ramena jsou v linii a nahrbena vpřed. Abychom eliminovali tendenci zaklánění, mírně předkloníme hlavu. Ruce mohou být obě natažené, popřípadě slabší ruka v loktu pokrčena. Celý postoj je přímý, čelem k cíli. Výhodou tohoto postoj je snadnější otočení při střelbě do stran.

Obr. 12: Univerzální postoj.
[Vlastní zdroj]

Jeden z dalších možných postojů je podobný univerzálnímu, kdy ramena jsou opět v linii, nohy rozkročeny na šíři ramen a v kolenou mírně pokrčeny. Hlavní rozdíl proti univerzálnímu postoji je ten, že v tomto případě jsou obě nohy v jedné linii spolu s rameny. Postoj je opět přímý, čelem k cíli. Tento postoj se také označuje jako rovnoramenný. Stejně jako u univerzálního postoje je jeho výhodou jednodušší vytočení do stran při střelbě na další cíl.

*Obr. 13: Rovnoramenný postoj.
[Vlastní zdroj]*

Dalším ze základních postojů při střelbě je takzvaný Weaver, který se vyznačuje vykročením nohy. Pro zachování stability postoje se jedná o nohu slabší. Všeobecně platí zásady jako u univerzálního postoje, jen vykročení je zde větší a rameno střílejší ruky bývá mírně posunuto vzad proti ramenu slabší ruky. Střelec zde stojí lehce natočen bokem v závislosti na vykročené noze a ramenu slabší ruky. Samotný postoj je více taktický a vychází z pohybu a změny pozic při střelbě. Díky vykročení jsou změny a přechody do jiných pozic z tohoto postoje intuitivnější.

Obr. 14: Weaver. [Vlastní zdroj]

4.1.2 Jednoruční střelba

Střelba za použití jedné ruky v průmyslu komerční bezpečnosti se odvíjí především od znemožnění použití druhé ruky následkem zranění nebo nutnosti použít druhou ruku k ochraně či manipulaci s chráněnou osobou popřípadě přepravovanou zásilkou. Z toho vyplývá, že tento způsob střelby by měli především ovládat bodyguardi, kurýři, pracovníci poskytující skrytý doprovod a pracovníci převozu cenin.

Při střelbě jednou rukou je tělo natočeno bokem za střílejší rukou. Nohy jsou rozkročeny tak, aby vytvořily pevnou základnu pro trup. Noha na straně střílejší ruky je vykročena směrem střelby. Je-li to možné, můžeme si pomoci ke zpevnění postoje volnou rukou tak, že ji přiložíme na hrud' směrem k ramenu střílejší ruky. Dojde tak k lepší kompenzaci zpětného rázu. [13]

*Obr. 15: Postoj se zpevňující rukou.
[Vlastní zdroj]*

*Obr. 16: Postoj s volnou rukou.
[Vlastní zdroj]*

4.2 Střelba v kleku

Střelba v kleku umožňuje efektivnější využití krytů nebo stabilnější a přesnější střelbu na delší vzdálenosti. Dále zde dochází ke zmenšení zásahové plochy střelce. [12] Samotný klek se může lišit v závislosti na jeho provedení.

4.2.1 Klek na jednom kolenu

V odborné terminologii je označován jako tříbodový klek. Jedná se o zakleknutí, kdy opěrný bod na zemi tvoří jen jedno koleno na straně střílejší ruky. Výhoda tohoto kleku je, že umožňuje zlepšení stability a míření zapřením loktu slabší ruky o koleno popřípadě dosednutí na patu. [12] Další výhodou je přirozenější přechod z této pozice do pohybu, kdy pozice nohou umožňuje dynamičtější „odpíchnutí“ od povrchu.

Výhoda zapření loktu střílejší ruky při míření v kleku je však zároveň i jeho slabinou, protože při opakovaných výstřelech dochází díky zpětnému rázu zbraně k sjíždění zapřeného loktu z kolene. Je tedy třeba po každém výstřelu opět upravovat pozici loktu na kolenu. Výhoda přesnosti míření v kleku tedy platí spíše pro první výstřel. Z těchto důvodů se využívá varianty, kdy dojde pouze k dosednutí na patu, přičemž ruce se zbraní jsou nataženy.

Obr. 17: Míření v kleku nalevo, klek bez zapření napravo. [Vlastní zdroj]

4.2.2 Klek na dvou kolenou

Tento klek se také označuje jako čtyřbodový. V této pozici tvoří opěrné body na zemi obě kolena. Jednou z výhod může být lepší pohyblivost trupu při otáčení do stran. Další výhodou je rychlost, jakou je možno tuto pozici zaujmout. Je zde ovšem problém zaklánění při výstřelu. Další nevýhodou je nepohodlné setrvání v této pozici a to hlavně v závislosti na terénu.

*Obr. 18: Klek na dvou kolenou.
[Vlastní zdroj]*

4.3 Alternativní způsoby střelby

Mezi alternativní způsoby střelby se řadí například střelba v dřepu nebo střelba v sedu. Oba tyto vybrané způsoby jsou zařazeny do nadstandardních dovedností obránce.

4.3.1 Střelba v dřepu

Pozice v dřepu je jednou z dalších možností, která střelci dovoluje využít středně vysokého krytu. [13] Její nevýhodou je opět horší zvládnutí zpětného rázu zbraně, zvláště pak u vyšších ráží, například 45.ACP.

Obr. 19: Dřep. [Vlastní zdroj]

4.3.2 Střelba v sedu

Pozice v sedu se z technického ani fyzického hlediska nejeví nijak náročná, ovšem její využitelnost je značně malá. Případy užití této pozice v praxi jsou především omezeny na automobil. V jiných situacích může nabývat odpočinkového významu.

Obr. 20: Střelba v sedu. [Vlastní zdroj]

4.4 Střelba vleže

Pozice vleže umožňuje největší snížení zásahové plochy vzhledem k útočníkovi a také využití těch nejnižších krytů. [12]

4.4.1 V poloze na zádech

Názory na použití této pozice v obranné střelbě se různí. Jeden z hlavních problémů je, že se zde snadno může dostat část těla (především nohou) před hlaveň. Návčik vyžaduje zkušenost a především zvládnutí chování zbraně. [12]

Výhodou pozice naopak je to, že vychází z pádů. Při vhodném návčiku se může stát její zaujetí instinktivní. Její využití v praxi je především při blízkém kontaktu s útočníkem, zejména pokud útočník předpokládá, že poloha hlavy a trupu obránce jsou v běžné výšce, dále pádem vzad dojde k mírnému zvětšení odstupu. Je zde také možné využít nohou k ochraně před blízkými útočníky. [6];[13]

Obr. 21. Poloha na zádech. [Vlastní zdroj]

Využití této pozice v průmyslu komerční bezpečnosti je především u pracovníků, kteří mohou být překvapivě konfrontováni na blízkou nebo kontaktní vzdálenost. Dále je tato pozice vhodná pro pracovníky, kteří budou v rámci své profese zadržovat pachatele. Spadají sem bodyguardi, kurýři, skryté doprovody a pracovníci zásahových a výjezdových skupin.

4.4.2 V poloze na břiše

Na rozdíl od polohy na zádech je tato poloha vhodná pro střelbu na větší vzdálenosti, naopak nebezpečná pro použití na menší vzdálenost. Opětovné zvednutí trvá déle a je náročnější. Jak již bylo uvedeno, střelba vleže rapidně snižuje zásahovou plochu střelce, proto je vhodné použití této pozice především na otevřeném prostranství a za nízkými kryty. [12]

Obr. 22: Poloha na břiše. [Vlastní zdroj]

Úspěšné zvládnutí a využití střeleckého postoje je klíčové pro přesnou a efektivní střelbu. Ovšem v reálné obranné situaci je většinou střelec okolnostmi přinucen střílet z jiných pozic než je postoj. Ne však každá pozice je v dané situaci vhodná. Proto je důležité znát využitelnost těchto pozic v praxi a jejich výhody i nevýhody.

Mezi nejméně výhodné z hlediska analýzy kladů a záporů se jeví pozice v dřepu a v kleku na obou kolenou. Po stránce využitelnosti v praxi je nejhůře uplatnitelná pozice v sedu. Ta je nejčastěji omezena především na použití palné zbraně v automobilu.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 ANALÝZA A METODIKA ZPŮSBŮ STŘELBY

V této kapitole praktické části se budu věnovat analýze a metodice základních a nejpoužívanějších způsobů střelby. Při jejich rozboru jsem vycházel především z praktických zkušeností a poznatků.

5.1 Střelba v kleku

Jsou dvě možné metody jak pozici v kleku zaujmout. První je pomocí vykročení, kdy nohou, která je přilehlá slabší ruce, provedeme vykročení vpřed. Druhá noha mezitím klesá na koleno. Nevýhodou je, že se můžeme dostat blíže k útočníkovi. V praxi je možné tento způsob využít při přechodu z pohybu do kleku.

Druhý způsob provádíme pohybem nohy přilehlé k silnější ruce, kdy ji suneme směrem dozadu a přikládáme koleno k zemi. Zároveň pokrčíme koleno druhé nohy. Tento způsob probíhá na místě bez změny vzdálenosti od cíle.

Jak již bylo zmíněno v teoretické části, je možno tuto pozici stabilizovat dosednutím na patu nebo přechodem do míření v kleku.

Obr. 23: Fáze přechodu do kleku. [Vlastní zdroj]

Obr. 24: Fáze přechodu do kleku a míření v kleku. [Vlastní zdroj]

Zvládnutí této pozice a způsobu střelby vzhledem k fyzické náročnosti je individuální. Největší problém v tomto ohledu je opakované přecházení ze stoje, popřípadě z pohybu do této pozice a zase zpátky. Setrvání v této pozici nehodnotím jako náročné. Technikou bych tento způsob zařadil mezi jednoduché a přirozeně intuitivní.

5.2 Střelba vleže

Metodika zaujetí pozice vleže vychází z pozice v kleku, kdy navazujeme na přímý klek a přesouváme tělo na zem.

Jak se dostat do pozice kleku bylo popsáno v předchozí části. Pokud je tedy zaujata pozice v přímém kleku, pokračujeme předkloněním a položením slabší ruky na zem, ta nám tvoří oporu a kontroluje dopad těla na povrch. Ruku držící zbraň stahujeme mírně k hrudníku s prstem již mimo spoušť. Následuje narovnání nohou a kontrolovaný dopad hrudníku na rovinu. Zároveň vysouváme zbraň vpřed. Po dolehnutí nastane opětovné uchopení zbraně slabší rukou.

Obr. 25: Fáze přechodu do lehu. [Vlastní zdroj]

Náročnost techniky zaujetí této pozice je rozhodně větší než u kleku, jedním z největších problémů je správná manipulace se zbraní během ulehání na povrch. I fyzická náročnost je zde vyšší a to především u zpětného vstávání. Proto tato pozice představuje velkou zátěž při opakovaném přecházení do pohybu. Naproti tomu samotné setrvání v pozici se dá označit jako odpočinkové, to nabízí určitou kompenzaci fyzické zátěže.

Obr. 26: Poslední fáze přechodu do lehu. [Vlastní zdroj]

5.3 Střelba z krytu

Efektivně využívat kryty a schopnost účinné střelby zpoza nich by měl ovládat každý, kdo nosí zbraň pro osobní ochranu a především ten, kdo ji využívá pro výkon povolání.

V praxi se mohou kryty rozdělovat podle velikosti do tří kategorií a to kryty vysoké, střední a nízké. Podle tohoto kritéria je dále uzpůsobena samotná pozice střelce za krytem. [12] Obránce by samotný kryt neměl hodnotit pouze podle jeho velikosti, ale také podle pevnosti materiálu, ze kterého se kryt skládá. Ten samozřejmě musí být schopen zastavit vystřelený projektil. [6]

Při střelbě z krytu je zásadním pravidlem, že hlaveň zbraně nesmí přesahovat okraj krytu. Pokud by k tomu při vyklonění z krytu došlo, komplikuje se rychlé navrácení střelce nazpět do zákrytu. V tomto případě musí střelec nejdříve stáhnout zbraň a až poté se vrátit do krytu. Další věc, na kterou si střelec musí dát pozor je, aby jeho vyklonění bylo co nejmenší vzhledem k situaci.

5.3.1 Kryt vysoký

Střelba z vysokého krytu patří k nejzákladnějším technikám. Vysoký kryt nabízí střelci variabilitu v závislosti na pozici, ze které bude střílet. Je možno využít pozice ve stoje, v kleče i vleže. [12] Z hlediska stabilního postoje a techniky je střelba ve stoje z krytu nejjednodušší.

Obr. 27: Obouruční střelba z vysokého krytu. [Vlastí zdroj]

Samotná střelba z krytu probíhá co nejmenším výklonem potřebným k zamíření na cíl. Jak bylo zmíněno v úvodu kapitoly, hlaveň nesmí přesáhnout roh krytu. Za tímto účelem si střelec zachovává vhodný odstup, zpravidla na délku natažené paže.

Obr. 28: Jednoruční střelba z vysokého krytu. [Vlastí zdroj]

Uplatnění tohoto způsobu střelby v průmyslu komerční bezpečnosti je u každé profese, která využívá palnou zbraň ke svému výkonu. Vzhledem k tomu, že se jedná o základní techniku, je její fyzická náročnost minimální. Náročnost na její výcvik spočívá především v dodržení již zmíněných pravidel a vhodné volbě krytu.

5.3.2 Kryt střední

U tohoto druhu krytů je využíváno pozic v kleku nebo dřepu popřípadě vleže. Ze středního krytu je možno střílet dvěma způsoby a to nad ním nebo zpoza něj. Při střelbě zpoza krytu, tedy za využití vyklonění, dochází k většímu vychýlení těžiště proti ose těla a základny. Naopak při střelbě nad krytem je zachována osa těžiště s tělem a základnou. Na druhou stranu dochází k vystavení celé vrchní části hlavy nad kryt. Vystavení by mělo být co nejmenší. [12]; [13]

Obr. 29: Střelba v kleku zpoza krytu. [Vlastí zdroj]

Obr. 30: Střelba v kleku nad krytem. [Vlastí zdroj]

Samotnou pozici v kleku je možno přizpůsobit dané situaci a krytu. Například náklonem hlavy v linii krytu můžeme redukovat vystavenou plochu. Nevýhodou je, že dochází k narušení prostorového vidění. [12] Výhodnější polohy hlavy nad krytem může být docíleno za pomoci nestřílejší ruky, kdy ji využijeme jako stranovou oporu. V tomto případě střelba probíhá pouze jednou rukou. Naopak výhodou je lepší stabilita a rozložení hmotnosti, proto i menší fyzická zátěž na spodní část těla.

Obr. 31: Střelba v kleku nad krytem se stranovou oporou. [Vlastí zdroj]

Konkrétní zaujetí pozice za krytem se odvíjí od jeho velikosti, možností střelce a dané situace. Jak bylo zmíněno, jedna z možných pozic je také dřep. Ten je však velmi nepraktický. Kromě již uvedené nevýhody zaklánění, klade velké nároky na fyzické předpoklady střelce a to především při opakované střelbě nad krytem. Také regulace vysunutí hlavy nad kryt je pomocí dřepu velmi náročná.

Obr. 32: Střelba v dřepu nad krytem. [Vlastí zdroj]

Náročnost využití středních krytů je dosti subjektivní, záleží především na zvolené technice a pozici. Nicméně jde o náročnější techniku v porovnání s kryty vysokými. Po fyzické stránce je více kladen důraz na spodní část těla a obratnost střelce.

V aplikaci průmyslu komerční bezpečnosti je jejich zvládnutí velmi důležité. Kryty střední velikosti bývají nejčastěji dostupnými v obranné střelbě. V praxi může jít například o automobil, hydrant, různé podstavce a stojany. Ovládat techniky krytí za středním krytem je tedy vhodné pro veškeré profese, především ale pro bodyguardy, kurýry, doprovody a výjezdové a zásahové skupiny.

5.3.3 Kryt nízký

Při střelbě z nízkých krytů se využívá pozice vleže. Stejně jako u krytů střední velikosti, odpovídá daná forma pozice danému krytu.

Při zaujímání pozice za nízkým krytem je důležité dát pozor, aby nohy byly v oblasti krytu. [12] To také tvoří jedno z kritérií, jaká přesně pozice bude. Výklony z krytu jsou většinou prováděny za pomoci vrchní části těla a to hlavně náklonem ramen a hlavy. Výhodou tohoto způsobu střelby je opora, kdy se střelec opírá střílejší rukou o terén, popřípadě má opřeny ruce obě.

Obr. 33: Střelba z nízkého krytu na boku. [Vlastí zdroj]

Samotná střelba z nízkého krytu není zvláště náročná. Problém opět nastává u přechodu mezi pozicemi, případně pohybem, kdy je střelec v krátkém čase nucen přecházet například ze střelby vleže do stoje. V kombinaci s větší náročností zaujímání pozice vleže a správného krytí, jde o jednu z těžších technik.

Z hlediska uplatnění v průmyslu komerční bezpečnosti je vhodné, aby nízké kryty ovládali především bodyguardi a pracovníci převozu cenin. Dále pak ti, kteří pravidelně ke svému výkonu práce používají automobil, ten se dá využít v rámci středních a nízkých krytů.

Obr. 34: Střelba z nízkého krytu na břicho. [Vlastí zdroj]

Při využití obranné střelby v praxi je vhodné znát kromě metodiky i samotnou náročnost jednotlivých způsobů střelby. Tyto poznatky umožní lepší orientaci při rozhodování, kterou pozici je vhodnější využít a to i s přihlédnutím na potřebu setrvání v dané pozici delší dobu.

Jak již bylo v průběhu kapitoly zmíněno, jednotlivé pozice kladou různé požadavky na fyzickou kondici. V tomto ohledu se jeví jako nejnáročnější technika střelby v dřepu. Naopak střelba vleže má z dlouhodobého hlediska odpočinkový charakter. Samostatným aspektem je pak zaujímání jednotlivých pozic a přecházení mezi nimi. Z tohoto pohledu je nejnáročnější přecházení ze stoje do kleku nebo pozice vleže a znovu nazpět.

6 ZPŮSOBY PŘEBÍJENÍ

Správné a rychlé přebití je jednou ze základních dovedností u obranné střelby. Jedná se o proces, při kterém dojde k výměně vystřelených nábojů popřípadě doplnění stávajících. V případě samonabíjecích palných zbraní jde o výměnu zásobníků.

6.1 Obouruční přebíjení

Standardní přebití za normálních okolností probíhá za pomoci obou rukou, kdy zbraň zůstává pevně uchopena ve střelející ruce a za pomoci slabé ruky je provedena výměna zásobníku.

6.1.1 Nucené přebití

Nucené přebití se provádí ve chvíli, kdy střelci zcela dojdou náboje v zásobníku. To indikuje záchyt závěru, který zůstane v zadní poloze. [13]

V prvním kroku dojde k odsunutí prstu mimo spoušť a k vypuštění zásobníku za pomoci palce střelející ruky. Pokud nejde zásobník ze šachty volně, je možno pomoci si slabou rukou popřípadě prudkým a rychlým vytočením zápěstí svírajícím zbraň. Slabá ruka směřuje pro plný zásobník. [12]

Obr. 35: Vypuštění zásobníku. [Vlastí zdroj]

Úchop plného zásobníku by měl být takový, že ukazovák slabší ruky je opřen o jeho čelo a ukazuje tak směr, kterým se zásobník pohybuje. Patka zásobníku je opřená o dlaň, to následně umožní jeho pohodlné doražení do zbraně. [12]

Obr. 36: Úchop zásobníku. [Vlastí zdroj]

Při vkládání zásobníku je vhodné stáhnout zbraň mírně k tělu a naklonit ji tak, aby zásobníková šachta byla ve směru ruky s plným zásobníkem. Zbraň by měla zůstat v periferním vidění. [12]

Obr. 37: Vkládání zásobníku. [Vlastí zdroj]

Po vložení zásobníku do šachty následuje doražení patky zásobníku dlaní slabé ruky. Dále dojde ke stažení závěru, to může být vykonáno pomocí záchyty závěru nebo natažením vzad nestřílející rukou. Během nabíjení vysouváme zbraň dopředu. Po uvedení náboje do komory dojde ke spojení obou rukou do pevného úchopu a zamíření na cíl. [12]

Obr. 38: Doražení zásobníku. [Vlastí zdroj]

Obr. 39: Pevný úchop. [Vlastí zdroj]

Existuje mnoho variant a obměn nuceného přebití. Jednou z dalších možností je, že zásobník v prvním kroku není vypuštěn na zem, ale je vyňat slabou rukou. Následně dojde jen k jeho uložení a vyjmutí plného zásobníku. Tento způsob je v praxi využíván více, protože redukuje možnost ztráty zásobníku po jeho volném vypuštění. Volné vypouštění využívají především ozbrojené složky policie a armády.

Požadavky na ovládání nuceného přebití se u profesí průmyslu komerční bezpečnosti liší především podle kapacity používané zbraně a podle pravděpodobného počtu útočníků. Přesto by měl být každý pracovník, nosící zbraň při výkonu povolání, schopen tuto metodu použít.

6.1.2 Taktické přebití

Taktické přebití probíhá ve chvíli, kdy zásobník ve zbrani není zcela prázdný. Spočívá ve výměně zásobníku s nižším počtem nábojů za zásobník s plným nebo alespoň větším počtem nábojů. To se děje zpravidla před následným pohybem střelce nebo při očekávání dalšího útoku. [13]

Taktické přebití vychází opět ze základní střelecké pozice, kdy byla ukončena střelba a následně dochází k výměně zásobníků. V prvním kroku dojde k odejmutí prstu ze spouště a pokrčením ramene ke stažení zbraně mírně k tělu. Slabá ruka směřuje pro zásobník s více náboji. [12]

Obr. 40: Základní pozice. [Vlastní zdroj]

Úchop zásobníku je zpočátku stejný jako u nuceného přebití, tedy ukazovák je položen podél čela zásobníku a pomáhá navést slabší ruku ke zbraně. V další fázi však je třeba jej pokrčit směrem k prostředníku. Tento úchop umožní vyjmutí zásobníku ze zbraně. [12]

Obr. 41: Úchop zásobníku. [Vlastní zdroj]

Při vyjmutí zásobníku ze zbraně dojde k jeho uchopení mezi pokrčený prostředník a ukazovák. Následným vytočením zápěstí se zásobníky, případně natočením zbraně, dostaneme nový zásobník do osy zásobníkové šachty. Poté již dojde k jeho zasunutí a doražení dlaní slabé ruky. [12]

Obr. 42: Výměna zásobníků. [Vlastní zdroj]

V poslední fázi slabá ruka ukládá vyjmutý zásobník do pouzdra nebo kapsy. Mezi tím dochází k opětovnému natažení ruky se zbraní a zaujetí střelecké pozice. Po uložení vyjmutého zásobníku se slabá ruka připojí k pevnému úchopu zbraně. [12]

Obr. 43: Doražení zásobníku a pevný úchop zbraně. [Vlastní zdroj]

Obtížnost tohoto druhu přebití zbraně spočívá především v technice. Zvláště pak v obranné situaci za zhoršených podmínek, kdy jsou nároky na šikovnost a obratnost střelce značně zvýšeny, je tento druh přebití složitější variantou. Proto klade značné požadavky na připravenost a trénink.

Pro potřeby průmyslu komerční bezpečnosti je prioritní ovládat především nucené přebití. Taktické přebití se tak stává vedlejší záležitostí. K tomu přispívá i fakt, že využití taktického přebití je především až po vyřešení konfliktní situace nebo mezi jednotlivými střety.

6.2 Alternativní způsoby přebíjení

Alternativní způsoby přebíjení vychází ze situace, kdy je možné použít pro přebití pouze jednu ruku. To může být způsobeno zraněním nebo využitím volné ruky k jiným účelům (ochrana klienta, ochrana nesené ceniny,...).

Je mnoho nejrůznějších způsobů, jak přebíjet jen jednou rukou. Většina z nich se odvíjí od samotné situace a okolností za nichž je přebití třeba provést. V rámci této kapitoly jsem uvedl dva názorné způsoby alternativního přebití a příklady možného natažení bicího mechanismu.

6.2.1 Přebití ve stoje

Pro výchozí pozici je využit postoj pro střelbu jednou rukou. Po vystřelení posledního náboje je třeba dát prst ze spouště a pomocí palce střílejší ruky vypustit zásobník ze šachty. Následně dojde ke stažení zbraně nad pas a k jejímu uložení do pouzdra. [13]

Obr. 44: Vypuštění zásobníku a uložení zbraně do pouzdra. [Vlastní zdroj]

Po uložení zbraně do pouzdra došlo k uvolnění střílejší ruky, která je dále využívána k vyjmutí záložního plného zásobníku a k jeho vložení do zbraně. Po jeho uvedení do zásobníkové šachty je třeba jej dorazit dlaní. [13]

Obr. 45: Vložení a dorážení zásobníku. [Vlastní zdroj]

Následující fáze vychází z metodiky tasení. Nejdříve je zbraň vytažena nahoru a její hlaveň směřuje k zemi. Dále pak dochází k jejímu vytočení, aby hlaveň směřovala do cílového prostoru. Pokud se nachází útočník v těsné blízkosti, je možné nyní spustit závěr pomocí záchyty a provést střelbu od pasu. V opačném případě pokračujeme s vedením zbraně vzhůru a vpřed směrem k cíli.

Obr. 46: Opětovné tasení zbraně. [Vlastní zdroj]

Jelikož se přebití odehrává ve stoje, jedná se technicky o jednodušší formu jak po stránce fyzické tak technické. Využívá se v průmyslu komerční bezpečnosti tam, kde není možné použití obou rukou, ať už z důvodu zranění nebo ochrany klienta či ceniny. Zvládnout tento způsob přebití je žádoucí převážně u zásahových a výjezdových jednotek, bodyguardů, kurýrů a pracovníků převozu cenin.

6.2.2 Přebití za pomoci kleku

Prvním krokem při tomto způsobu přebití je opět vypuštění prázdného zásobníku ze šachty a stažení prstu ze spouště zbraně. Při přechodu z pozice ve stoje do samotného kleku na jedno koleno se postupuje dle již zmíněné metodiky. [13]

Obr. 47: Přechod do kleku. [Vlastní zdroj]

Jakmile je dosaženo kleku, je možné sevřít zbraň v podkolení mezi stehnem a lýtkem pokrčené nohy. Tímto způsobem je uvolněna střílející ruka. Právě uvolněnou rukou je opět možné vyjmout plný zásobník a uvést jej do zásobníkové šachty zbraně. Po jeho vložení následuje doražení dlaní. Nakonec dojde znovu ke spuštění závěru, pevnému uchopení zbraně a zamíření na cíl. [13]

Obr. 48: Vložení plného zásobníku. [Vlastní zdroj]

Obr. 49: Doražení zásobníku a opětovné zamíření na cíl. [Vlastní zdroj]

Ve srovnání s přebitím ve stoje je tato forma alternativního přebití výrazně náročnější a to především z hlediska techniky. Po stránce fyzické náročnosti je srovnatelná s metodikou kleku na jednom kolenu. Tento druh přebití má v průmyslu komerční bezpečnosti význam jen pro úzký okruh pracovníků pohybujících se v nejrizikovějším prostředí. Budou sem převážně patřit bodyguardi, pracovníci převozu cenin, výjezdové a zásahové skupiny.

6.2.3 Alternativní způsoby natažení bicího mechanismu

Alternativní způsoby natažení bicího mechanismu jsou využitelné při přebíjení a to především u zbraní nedisponujících záchytem závěru v okamžiku, kdy je možné použít pouze jednu ruku.

Existuje nesčetné množství způsobů, jak natáhnout bicí mechanismus za použití pouze střílejší ruky. Za tímto účelem lze použít pevné části oděvu nebo pevných prvků okolí jako jsou rohy stěn, různé zárubně, rohy nábytku a mnoho dalších. Ovšem v praxi je možné se dostat do situace, kdy se střet bude odehrávat na volném prostranství a nebude tedy možno za účelem natažení bicího mechanismu využít žádný předmět z okolí. Z tohoto důvodu je vhodné umět využívat prvky vlastního oblečení.

Jedním z hlavních způsobů ve stoje je natažení o opasek případně o pistolové pouzdro. V tomto případě dojde k zachycení závěru pomocí hledí o hranu opasku, hlaveň zbraně směřuje směrem dolů a mírně od těla. Dále následuje prudký pohyb zbraně směrem dolů. Potom již stačí uvolnit zachycené hledí od hrany opasku a pokračovat ve střelbě.

Obr. 50: Natažení bicího mechanismu o opasek. [Vlastní zdroj]

Pro přebíjení v kleku se využívá způsob, kdy je závěr zbraně pomocí hledí zachycen o hranu paty.

Po vložení nového zásobníku do šachty je zbraň vedena podél těla k zapřené patě nohy. Následně je třeba pevně zachytit hledí o hranu podrážky a prudkým pohybem směrem dolů a od těla natáhnout bicí mechanismus.

Obr. 51: Natažení bicího mechanismu o patu. [Vlastní zdroj]

Dále opět stačí uvolnit zachycené hledí, čímž se vrátí závěr nazpět do původní polohy. Poté je zbraň vedena kolem těla vpřed a směrem k cíli.

Obr. 52: Vedení zbraně vpřed a zamíření na cíl. [Vlastní zdroj]

Ovládnutí těchto technik u pracovníků průmyslu komerční bezpečnosti jde ruku v ruce s technikami alternativního přebití za pomoci jedné ruky. Proto jsou tyto způsoby preferované především u pracovníků vystavených největšímu riziku. Samotné přebití za využití těchto způsobů natažení bicího mechanismu se stává náročnějším a to především vzhledem k technice. Snadno se totiž může během obranné situace stát, že dojde ke špatnému zachycení hledí o hranu a tedy následnému sklouznutí zbraně. Zvláště problematické jsou tyto metody u zbraní se speciálními druhy hledí zaoblenými pro skryté nošení. V takových případech je možné využít zachycení o čelo závěru.

7 NÁVRH ZPŮSOBŮ STŘELBY

Jak již bylo zmíněno, pozic a způsobů střelby je mnoho. Pro aplikaci v průmyslu komerční bezpečnosti jsou však některé z nich pro dané pracovníky důležitější a stěžejní než jiné.

7.1 Základní způsoby střelby

Základní způsoby a pozice obranné střelby by měl ovládat každý pracovník vybraných pracovních pozic průmyslu komerční bezpečnosti. Jejich zvládnutí je klíčové pro úspěšné řešení ozbrojeného střetu a daly by se označit za základní minimum.

Tab. 1: Návrh základních způsobů střelby.

Způsob střelby	Pracovní pozice	Znázornění způsobu střelby
Tasení	Bodyguard, Soukromý detektiv, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Skryté doprovody, Zásahové a výjezdové skupiny	
Střelecký postoj-obouruční	Bodyguard, Soukromý detektiv, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Skryté doprovody, Zásahové a výjezdové skupiny	
Střelba v kleku-jedno koleno	Bodyguard, Soukromý detektiv, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Skryté doprovody, Zásahové a výjezdové skupiny	

Střelba vleže- na břicho	Bodyguard, Soukromý detektiv, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Skryté doprovody, Zásahové a výjezdové skupiny	
Přebíjení-nucené	Bodyguard, Soukromý detektiv, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Skryté doprovody, Zásahové a výjezdové skupiny	
Kryty-vysoký, střední, nízký	Bodyguard, Soukromý detektiv, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Skryté doprovody, Zásahové a výjezdové skupiny	

7.2 Pokročilé způsoby střelby

Pokročilé způsoby střelby spadají už do jistého druhu nadstandardu. Tyto způsoby by měli ovládat ti pracovníci, kteří se pohybují v rizikovém prostředí a u nichž je pravděpodobnost střetu, kdy budou muset použít zbraň, velmi reálná. V tomto případě se jedná mimo jiné o techniky sloužící k řešení obranné situace za ztížených podmínek, kdy například není možno využívat obě ruce nebo za podmínek, kdy dojde k překvapivému útoku z větší blízkosti. Proto by tyto způsoby měli ovládat především bodyguardi, pracovníci převozu cenin, zásahové a výjezdové skupiny. Některé vybrané pozice jsou vhodné i pro kurýry a skryté doprovody.

Tab. 2: Návrh pokročilých způsobů střelby.

Způsob střelby	Pracovní pozice	Znázornění způsobu střelby
Sřelecký postoj- jednoruční	Bodyguard, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Skryté doprovody, Zásahové a výjezdové skupiny	
Sřelba v kleku- dvě kolena	Bodyguard, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Skryté doprovody, Zásahové a výjezdové skupiny	
Sřelba v dřepu	Bodyguard, Pracovníci převozu cenin, Zásahové a výjezdové skupiny	
Sřelba v sedu	Bodyguard, Pracovníci převozu cenin, Zásahové a výjezdové skupiny	
Sřelba vleže- na zádech	Bodyguard, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Zásahové a výjezdové skupiny	

Přebíjení-taktické	Bodyguard, Pracovníci převozu cenin, Zásahové a výjezdové skupiny	
Alternativní způsob přebíjení-ve stoje	Bodyguard, Pracovníci převozu cenin, Kurýři, Skryté doprovody, Zásahové a výjezdové skupiny	
Alternativní způsob přebíjení-za pomoci kleku	Bodyguard, Pracovníci převozu cenin, Zásahové a výjezdové skupiny	

Za účelem návrhu pro vybrané profese průmyslu komerční bezpečnosti, byly jednotlivé způsoby střelby rozřazeny do dvou skupin. První skupinu tvoří základní způsoby střelby, které by měl znát a ovládat každý, kdo nosí palnou zbraň pro výkon povolání nebo za účelem ochrany života, zdraví a majetku. Do druhé skupiny spadají pokročilé způsoby střelby. Ty by měly ovládat zejména profese, které spadají do nejrizikovějších a u kterých je dále předpoklad potřeby ovládat zbraň jednou rukou. Většina z pokročilých způsobů je také náročnější na techniku provedení a klade větší požadavky na fyzickou kondici střelce. Výjimku tvoří střelba v sedu, která není náročná po technické ani fyzické stránce, ovšem její využitelnost v praxi je malá a dosti specifická.

ZÁVĚR

Cílem práce bylo navrhnout vhodné způsoby střelby z krátkých palných zbraní pro preferované pracovní pozice v průmyslu komerční bezpečnosti.

Teoretická část práce se zabývá použitím palné zbraně a to z hlediska právního, společenského i osobního. V rámci právního prostředí je nesmírně důležité vědět kdy a za jakých podmínek je možno v obranné situaci použít palnou zbraň a také jak s ní zacházet mimo její samotné použití. V prostředí průmyslu komerční bezpečnosti dochází k jejímu použití za naplnění podmínek nutné obrany (§29 trestního zákoníku) a krajní nouze (§28 trestního zákoníku). Tyto paragrafy nám umožňují využití palné zbraně k ochraně života, zdraví a majetku. Samotná přítomnost palné zbraně má vliv nejen na střelce, ale i na jeho okolí. V rámci společnosti stále přetrvává mnoho zakořeněných mýtů, které způsobují zavrhování palných zbraní a jejich odsuzování. Z psychologického hlediska může být vlastnictví palné zbraně odrazujícím prvkem pro útočníka a současně kladně ovlivňovat sebevědomí obránce.

Dále se tato část zabývá vybranými pracovními pozicemi v průmyslu komerční bezpečnosti a jejich analýzou. U těchto pozic se požadavky na zbraň liší v závislosti na charakteru vykonávané činnosti, na prostředí a velikosti rizika spjatého s výkonem povolání. S tím také souvisí požadavky na jednotlivé pracovníky ovládat palnou zbraň a obrannou střelbu. V tomto ohledu jsou kladeny největší požadavky na bodyguardy, pracovníky převozu cenin, na zásahové a výjezdové skupiny.

Poslední dvě kapitoly teoretické části práce jsou věnovány aplikaci obranné střelby v průmyslu komerční bezpečnosti. Před samotným nácvikem obranné střelby je důležité osvojení bezpečnostních návyků a seznámení se s konstrukcí zbraně. To umožní předcházet újmám na zdraví, životě a následně efektivně využít zbraň při obraně. Následující část se zabývá tasaním z bočního opaskového pouzdra, které je svou metodikou nejpraktičtější.

Poslední kapitola je zaměřena na analýzu vybraných pozic z hlediska kladů, záporů a jejich využitelnosti v praxi. Z hlediska kladů a záporů se jeví nejméně výhodné pozice v dřepu a v kleku na obou kolenou. Po stránce využitelnosti v praxi je nejhůře uplatnitelná pozice v sedu. Ta je nejčastěji omezena především na použití palné zbraně v automobilu.

V praktické části jsou tyto pozice následně analyzovány z hlediska fyzické náročnosti, náročnosti techniky a metodiky provedení. V tomto ohledu se jeví jako nejnáročnější technika střelby v dřepu. Naopak střelba vleže má z dlouhodobého hlediska odpočinkový charakter. Samostatným aspektem je pak zaujímání jednotlivých pozic a přecházení mezi nimi. Z tohoto pohledu je nejnáročnější přecházení ze stoje do kleku nebo pozice vleže a zase nazpět.

Poslední kapitola se věnuje samotnému shrnutí a navržení vhodných způsobů střelby pro konkrétní pracovní profese v průmyslu komerční bezpečnosti. Pro tyto účely jsou pozice a způsoby střelby rozděleny do dvou skupin a to do základních a pokročilých. Základní způsoby by měl ovládat každý, naproti tomu pokročilé způsoby jsou důležité jen pro vybrané profese jako bodyguardi, pracovníci převozu cenin, zásahové a výjezdové skupiny popřípadě pro kurýry a skryté doprovody. Pro bodyguardy, pracovníky převozu cenin, kurýry a skryté doprovody je především nutné ovládat způsoby střelby za použití pouze jedné ruky. Volná ruka potom slouží k ochraně klienta nebo nesené ceniny.

Obecně se dá říct, že většina pokročilých způsobů střelby klade vyšší nároky na techniku a fyzickou kondici. Výjimkou je střelba v sedu.

Jak již bylo zmíněno v úvodu, práce je vhodná jako názorný materiál pro ty, kteří se chtějí věnovat některé z profesí průmyslu komerční bezpečnosti a chtějí při práci využívat palnou zbraň nebo jako výukový materiál pro výcvik jednotlivých pozic obranné střelby.

Na závěr bych rád jen dodal, že samotné použití palné zbraně by mělo být vždy krajním a posledním řešením.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] Podmínky pro získání zbrojního průkazu. *Zbraně kvalitně* [online]. CZECHNOLOGY, 2005 [cit. 2016-12-10]. Dostupné z: <http://zbranekvalitne.cz/zbrojni-prukaz/podminky-pro-ziskani>
- [2] Předpis č. 119/2002 Sb. [2015]. *Zákony pro lidi .cz* [online]. [cit. 2016-12-09]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-119>
- [3] LUKÁŠ, Luděk. 2012. *Bezpečnostní technologie, systémy a management II.* 1. vyd. Zlín: VeRBuM, 386 s. ISBN 9788087500194.
- [4] Zákon č. 40/2009 Sb. *Zákon pro lidi.cz* [online]. 2009 [cit. 2016-12-10]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40#f3918478>
- [5] JURÍČEK, Ludvík a Zdeněk MALÁNÍK. *SPECIÁLNÍ TĚLESNÁ PŘÍPRAVA 3: Ranivá balistika a její aplikace* [online]. 1.vyd. Zlín: Fakulta aplikované informatiky, 2014 [cit. 2017-03-19]. ISBN 978 – 80 – 7454 – 419 – 4. Dostupné z: http://digilib.k.utb.cz/bitstream/handle/10563/27490/Specialni_telesna_priprava_3.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- [6] ADAMS, Ronald J., Thomas M. MCTERNAN a Charles REMSBERG. *Street survival: tactics for armed encounters*. 1st ed. Evanston, IL: Calibre Press, c1980. ISBN 09-358-7800-9.
- [7] ZÝKA, Miroslav. 2007. *Použití palné zbraně v profesní obraně pracovníka komerční bezpečnosti*. Zlín. Diplomová práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Vedoucí práce Ing. Zdeněk Maláník.
- [8] Nauka o zbraních. *Zbraně kvalitně* [online]. CZECHNOLOGY, 2005 [cit. 2016 12-10]. Dostupné z: <http://zbranekvalitne.cz/zbrojni-prukaz/nauka-o-zbranich>
- [9] Manipulace se zbraněmi. *Zbraně kvalitně* [online]. CZECHNOLOGY, 2005 [cit. 2016-12-10]. Dostupné z: <http://zbranekvalitne.cz/zbrojni-prukaz/manipulace-se-zbranemi>
- [10] SAFARILAND KOTNÍKOVÉ POUZDRO „4092“. *TOJA Professional* [online]. TOJA - Jana Bílková, 2007 [cit. 2016-12-09]. Dostupné z: <http://www.taktickavystroj.cz/products/100-Pouzdra-na-zbrane-Pouzdra-na->

opasek---skryte-noseni/SL4092--SAFARILAND-KOTNIKOVE-POUZDRO-
„4092“/

- [11] Pouzdro na pistoli. Taktické podpažní pouzdro. *TGAS* [online]. TGAS s.r.o. Dlouhá 730/35 Praha 1 - Staré město 110 00 Office: TAGS, 2013 [cit. 2016-12-09]. Dostupné z: <http://www.tgas.cz/detail/pouzdro-na-pistoli-takticke-podpazni-pouzdro/111/>
- [12] ČERNÝ Pavel, GOETZ Michal. Manuál obranné střelby. 1. vyd. Praha: Grada, 2004. ISBN 978-802-4707-396
- [13] LAWRENCE, Erik D., Mike. PANNONE a Corrina. PETERSON. *Tactical pistol shooting: střely, přesnost střelby, účinek*. 2nd ed. Iola, WI: Gun Digest Books, c2009. ISBN 1-4402-0436-5.

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obr. 1: Pyramida hlavních aspektů. [Upraveno z 6]</i>	16
<i>Obr. 2: Hlavní části pistole. [8]</i>	19
<i>Obr. 3: Řez pistolí. [8]</i>	20
<i>Obr. 4: Prázdná nábojová komora. [Vlastní zdroj]</i>	21
<i>Obr. 5: Kotníkové pouzdro. [10]</i>	22
<i>Obr. 6: Podpažní pouzdro. [11]</i>	22
<i>Obr. 7: Opaskové pouzdro. [Vlastní zdroj]</i>	23
<i>Obr. 8: Vyjmutí zbraně z pouzdra. [Vlastní zdroj]</i>	24
<i>Obr. 9: Vytočení zbraně. [Vlastní zdroj]</i>	25
<i>Obr. 10: Natažení bicího mechanismu. [Vlastní zdroj]</i>	25
<i>Obr. 11: Zamíření na cíl. [Vlastní zdroj]</i>	26
<i>Obr. 12: Univerzální postoj. [Vlastní zdroj]</i>	27
<i>Obr. 13: Rovnoramenný postoj. [Vlastní zdroj]</i>	28
<i>Obr. 14: Weaver. [Vlastní zdroj]</i>	29
<i>Obr. 15: Postoj se zpevňující rukou. [Vlastní zdroj]</i>	30
<i>Obr. 16: Postoj s volnou rukou. [Vlastní zdroj]</i>	30
<i>Obr. 17: Míření v kleku nalevo, klek bez zapření napravo. [Vlastní zdroj]</i>	31
<i>Obr. 18: Klek na dvou kolenou. [Vlastní zdroj]</i>	32
<i>Obr. 19: Dřep. [Vlastní zdroj]</i>	33
<i>Obr. 20: Střelba v sedu. [Vlastní zdroj]</i>	33
<i>Obr. 21: Poloha na zádech. [Vlastní zdroj]</i>	34
<i>Obr. 22: Poloha na břiše. [Vlastní zdroj]</i>	35
<i>Obr. 23: Fáze přechodu do kleku. [Vlastní zdroj]</i>	37
<i>Obr. 24: Fáze přechodu do kleku a míření v kleku. [Vlastní zdroj]</i>	38
<i>Obr. 25: Fáze přechodu do lehu. [Vlastní zdroj]</i>	39
<i>Obr. 26: Poslední fáze přechodu do lehu. [Vlastní zdroj]</i>	39
<i>Obr. 27: Obouruční střelba z vysokého krytu. [Vlastí zdroj]</i>	40
<i>Obr. 28: Jednoruční střelba z vysokého krytu. [Vlastí zdroj]</i>	41
<i>Obr. 29: Střelba v kleku zpoza krytu. [Vlastí zdroj]</i>	42
<i>Obr. 30: Střelba v kleku nad krytem. [Vlastí zdroj]</i>	42
<i>Obr. 31: Střelba v kleku nad krytem se stranovou oporou. [Vlastí zdroj]</i>	43
<i>Obr. 32: Střelba v dřepu nad krytem. [Vlastí zdroj]</i>	43

<i>Obr. 33: Střelba z nízkého krytu na boku. [Vlastí zdroj]</i>	44
<i>Obr. 34: Střelba z nízkého krytu na břicho. [Vlastí zdroj]</i>	45
<i>Obr. 35: Vypuštění zásobníku. [Vlastí zdroj]</i>	46
<i>Obr. 36: Úchop zásobníku. [Vlastí zdroj]</i>	47
<i>Obr. 37: Vkládání zásobníku. [Vlastí zdroj]</i>	47
<i>Obr. 38: Doražení zásobníku. [Vlastí zdroj]</i>	48
<i>Obr. 39: Pevný úchop. [Vlastí zdroj]</i>	48
<i>Obr. 40: Základní pozice. [Vlastní zdroj]</i>	49
<i>Obr. 41: Úchop zásobníku. [Vlastní zdroj]</i>	50
<i>Obr. 42: Výměna zásobníků. [Vlastní zdroj]</i>	50
<i>Obr. 43: Doražení zásobníku a pevný úchop zbraně. [Vlastní zdroj]</i>	51
<i>Obr. 44: Vypuštění zásobníku a uložení zbraně do pouzdra. [Vlastní zdroj]</i>	52
<i>Obr. 45: Vložení a doražení zásobníku. [Vlastní zdroj]</i>	53
<i>Obr. 46: Opětovné tasení zbraně. [Vlastní zdroj]</i>	53
<i>Obr. 47: Přejít do kleku. [Vlastní zdroj]</i>	54
<i>Obr. 48: Vložení plného zásobníku. [Vlastní zdroj]</i>	55
<i>Obr. 49: Doražení zásobníku a opětovné zamíření na cíl. [Vlastní zdroj]</i>	55
<i>Obr. 50: Natažení bicího mechanismu o opasek. [Vlastní zdroj]</i>	56
<i>Obr. 51: Natažení bicího mechanismu o patu. [Vlastní zdroj]</i>	57
<i>Obr. 52: Vedení zbraně vpřed a zamíření na cíl. [Vlastní zdroj]</i>	57

SEZNAM TABULEK

<i>Tab. 1: Návrh základních způsobů střelby.....</i>	58
<i>Tab. 2: Návrh pokročilých způsobů střelby.....</i>	60